

Republikken Sør-Vietnams

PRR

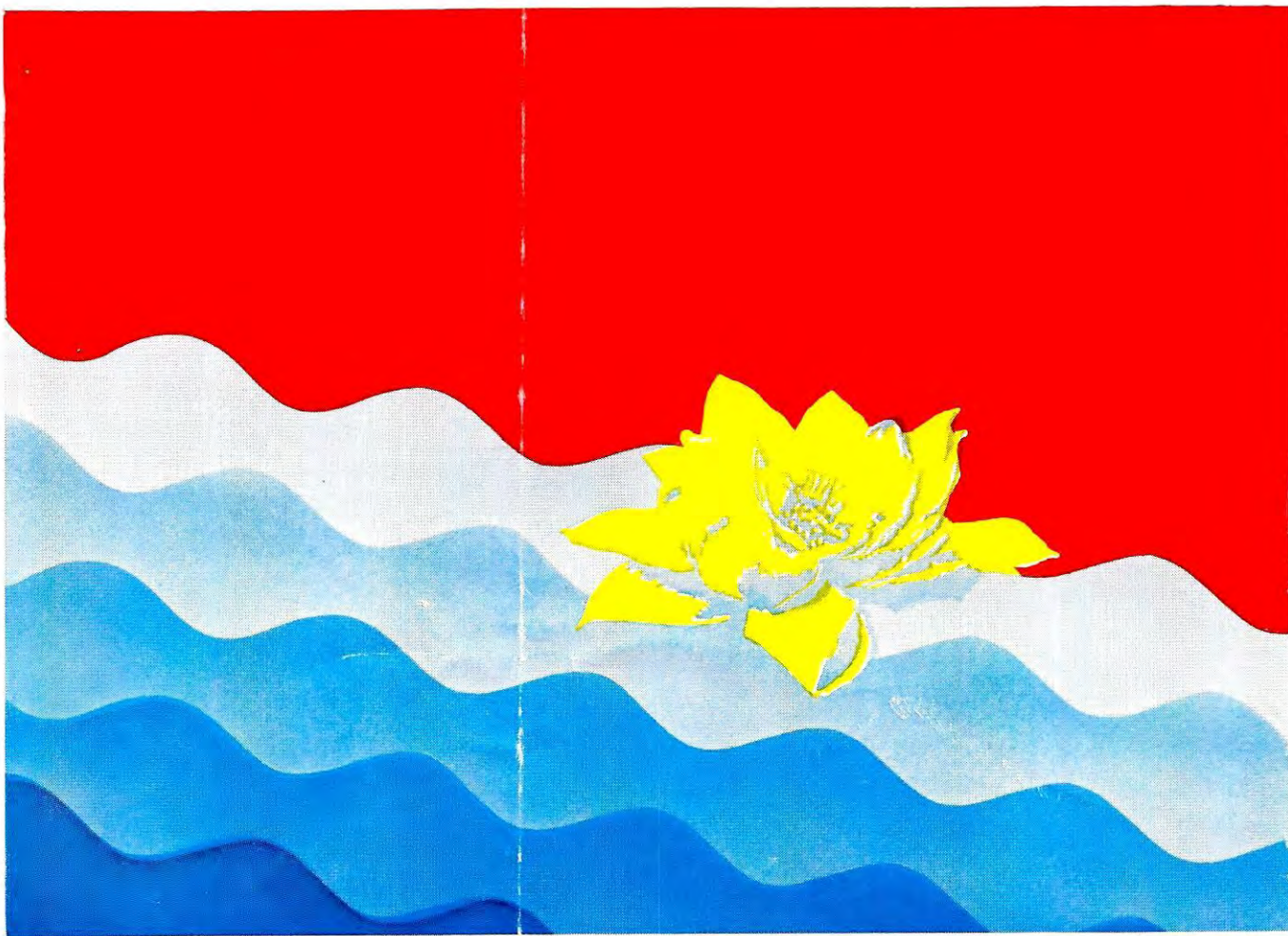
6. juni 1969 — 6. juni 1972



«Helsing til Ho Chi Minh» Per Kleiva.

Av alle
blomster —
Hvilken er
den peneste?
Det er
lotusen.

Av alle
navn —
Hvilket er
det peneste?
Det er
Onkel Ho's.
(Barnesang)



En gave fra kunstneren til RSVN's PRR's Informasjonsbyrå i Norge i anledning av
Pr. Ho Chi Minh's 82. fødselsdag (19. mai 1972) og PRR's 3-årsdag 6. juni 1972.

HILSNING I ANLEDNING AV PRESIDENT HO CHI MINH'S FØDSELSDAG

(19. mai 1890-1972)

"... I over et halvt århundre har det vietnamesiske folket utført heroiske bedrifter uten sidestykke, og skrevet de mest briljante sider av vårt fedrelands historie. Dette er nært tilknyttet President Ho Chi Minh's liv og aktiviteter, for han representerte Frelseren, Troen på Seieren, og den Lysende Fanen som ledet vårt folk til å forene, millioner som en, for modig å bekjempe og beseire den ene fiende etter den andre, og vinne seier etter seier. Hele sitt liv viet han til den nasjonale frigjørings sak, til frigjøringen av menneskeheten. President Ho Chi Minh er et lysende eksempel på en ivrig patriotisme, dyp kjærlighet til folket, storartet revolusjonær ånd, beslutsom og uforferdet kamp, og noble revolusjonær dyd. Vår nasjons grenseløse takknemlighet, respekt og kjærlighet til ham, likesom hans grenseløse kjærlighet og umåtelige tjeneste til landet vil alltid leve i enhver vietnamesers hjerte og sjel.

Som svar til President Ho Chi Minh's hellige appell har folket og frigjøringskjemperne i Sør Vietnam i tiår uavbrutt ført en modig kamp og vunnet oppsiktsvekkende seire. Disse seirene var i høyeste grad bundet til den omsorgsfulle ledelsen av vår respekterte President Ho Chi Minh, til den helhjertede assistanse fra vår slekt og venner i Nord, fordi "Sør Vietnam er blodet av det vietnamesiske blod og kjøttet av det vietnamesiske kjøtt", og Sør Vietnam vil alltid forbli i hans hjerte. President Ho Chi Minh er borte, men hans verdifulle råd, anbefalinger og omsorg, samt hans varme stemme full av kjærlighet vil alltid være en inspirasjonskilde for folket og kjempere i Sør Vietnam, som oppfordrer dem til å forene, millioner som en, marsjere fremad, overvinne alle prøvelser og vinne den endelige seier... "

- Felles hilsning fra President Nguyen Huu Tho og President Huynh Tan Phat til D.R.V.s President Ton Duc Thang; Le Duan, Førstesekretar i Viet Nams Lao Dong Parti; Truong Chinh, Formann i D.R.V.s Nasjonalforsamling; Pham Van Dong, D.R.V.s Statsminister, i anledning av vår respekterte og elskede President Ho Chi Minh's 82. fødselsdag.

Sør Vietnam, 18. mai, 1972

President
Ho Chi Minh
sammen med
Ungpionerer
fra
Sør Vietnam



REPUBLIKKEN SØR VIETNAMS PROVISORISKE REVOLUSJONÆRE REGJERING
ER TRE ÅR GAMMEL (6. juni 1969 - 6. juni 1972)

I de tre siste årene har folket i Sør Vietnam, som fører parallelt en væpnet kamp og en sosial oppbygging, vunnet bemerkelsesverdige seire på alle områder under ledelsen av R.S.V.N.s P.R.R.

På det militære plan: Folket i Sør Vietnam vinner seier etter seier, slår tilbake den amerikanske aggresjonskrig som Nixon under sin presidentperiode har "vietnamisert". Sør Vietnams Folkets Væpnede Frigjøringsstyrker (PLAF) angriper ustanselig Saigon-marionettens soldater og har drevet dem inn i en passiv forsvarsstilling som forverrer seg fra dag til dag. Særlig oppsiktsvekkende var de sviende nederlag som frigjøringsstyrkene i Sør Vietnam, i samarbeid med de andre indokinesiske folk, påførte Saigon-marionettene da de invaderte Kambodsja (mai 1970), og Laos (februar 1971). Disse fiaskoene resulterte i voldsomme tap av soldater og krigsmateriell for marionettene. Med sin pågående offensiv retter folket i Sør Vietnam avgjørende slag mot Saigon-styrkene og oppløser deres organisasjon og moral alvorlig. Nixon's "vietnamisering" er dermed i ferd med å gå konkurs.

På det politiske plan: Mens Saigon-marionettens regime blir stadig mer isolert, (i Sør Vietnam går politiske organisasjoner, alle samfunnslag i byene mot Thieu, som verdensopinionen forøvrig har avslørt som USA's quisling) forsterker den revolusjonære administrasjonen seg kontinuerlig, takket være folkets positive innsats og støtte. Som den ledende kraften har den utviklet maksimalt alle områder i vår kamp mot de amerikanske aggressorene.

For de bevegelser i mange land som støtter Viet Nam er parolene "Anerkjenn P.R.R." og "Bryt med Saigon" blitt aktuelle og presserende krav.

På det diplomatiske plan: Forbindelser mellom R.S.V.N.s P.R.R. og verden utvikler seg stadig og omfatter flere områder.

* Hittil har 27 land anerkjent og opprettet diplomatiske forbindelser med R.S.V.N.s P.R.R.

* R.S.V.N.s P.R.R. har tilsammen 6 Informasjonsbyråer (4 i Skandinavia, 1 i Paris, og 1 i Santiago de Chile).

* Fra 1969 til slutten av 1971 har F.N.L. S.V.N. og R.S.V.N.s P.R.R. sendt omlag 300 delegasjoner til forskjellige internasjonale konferanser og lignende fora.

*Ved Parisforhandlingene om Viet Nam har F.N.L. S.V.N. og R.S.V.N. P.R.G. kommet med flere fredsforslag som fikk og stadig får forståelse, sympati og støtte fra en bred opinion i verden. Vi nevner

- 1) Helhetsløsningen i 10 punkter (8.5.1969)
- 2) 8-punkts redegjørelsen for de 10 punkter (7.9.1970)
- 3) Erklæring i 3 punkter om våpenhvile (10.12.1970)
- 4) 7-punkts fredsforslag (1.7.1971)
- 5) Utdypingen av 2 hovedpunkter i 7-punkts forslaget (2.2.1972)

På det innenrikspolitiske plan: Det er bemerkningsverdig at folket i Sør Vietnam under ledelsen av R.S.V.N.s P.R.R., trass i de aller vanskeligste forhold som påføres dem av USA's aggresjonskrig, har bygget opp og organisert et normalt liv i de frigjorte områder, materielt, kulturelt, psykologisk, på alle måter. De har bevært og utviklet kontinuerlig folkets styrker for å føre kampen mot USA til den endelige seier.

* Økonomisk vekst er konstant i de frigjorte områder. Dette gjelder særlig landbrukssektoren som har utvidet stadig flere nybrott, samtidig som antallet innhøstinger pr. år økes og produksjonsmetodene forbedres. For eksempel i NAM BO (de sørligste provinsene), i løpet av 1969-71, har man på denne måten vunnet over 300.000 hektar; i det Sentrale Høylandet har arealet i 1971 øket med 25% i forhold til 1970. De økonomiske direktiver fra P.R.R. sikrer folket i Sør Vietnam en selvforsynt økonomi, som tilfredstiller deres primære behov for å videreføre kampen. Et konkret resultat er at til tross for USA's forsøk på å ødelegge økonomien i de frigjorte områder har man ikke kjent noen hungersnød der i alle disse årene.

* Når det gjelder informasjonsvirksomhet, aviser, kulturelle og kunstneriske aktiviteter, og særlig utdanningssystemet i de frigjorte områder, har man ikke bare bevært men også utviklet dem bedre. Dette har bidratt til å mobilisere folkets patriotisme og deres motstandsstyrke. I 1971 har man satt i gang 1000 nye klasser for allmenn skolegang i de frigjorte områder. Allmenne skoler, Nivå II (11 til 14 år) og III (14 til 17/19 år), som for eksempel Nguyen Van Troi skole og Ly Tu Truong skole, står under P.R.R.s Undervisningsdepartementets direkte ansvar. De gir en fullstendig og allmenn utdanning av høyt nivå. Dessuten finnes det også kompletterende kurs for voksne, kadrer og kjempere, som øker stadig både kvantitativt og kvalitativt. Man er både lærer og student samtidig. Idag finnes det i de frigjorte områder et Medisinsk Fakultet, et Økonomisk Fakultet og en Lærerhøyskole.

* I de 3 siste årene har man lagt særlig stor vekt på folkehelsevesenet. Som et resultat av dette er 3 nye sykehus blitt bygd i de frigjorte områder med alle de nødvendige moderne utstyr. Antallet senger i de andre sykehusene har også øket (200-300 senger pr. sykehus). Alle landsbyer i de frigjorte områder har kvalifiserte helsearbeidere, og 70% av landsbyene har helsesenter og fødestue. Over 60% av distriktene har egne leger. Antallet skoler som utdanner leger, assisterende leger og helsearbeidere har økt vesentlig de tre siste årene. Takket være denne innsats har ingen epidemi brutt ut i de frigjorte områder siden motstandskrigen begynte, og dette til tross for en voldsom sprøyting av kjemikalier av USA. I den senere tid har dette helsevesenet utvidet seg til å omfatte også de nylig frigjorte områder. R.S.V.N.s Helse-, Sosial- og Krigsinvalid Departement har nylig gitt ordre til å øyeblikkelig sette i verk medisinske preventive tiltak og behandling og videreutvikle helsenettet til å omfatte de nylig frigjorte områder pga. mangelen på sanitære forhold og medisiner som fantes under Saigon-administrasjonen, og den barbariske bombingene som folket ble påført av USA og Thieu etter at de flyktet fra disse områder. I Quang Tri provinsen, i Mekong Deltaet og andre steder er det satt igang en omfattende vaksinasjonskampanje for hundretusener av personer nettopp frigjort fra fiendens grep.

ET PROBLEM SOM DE AMERIKANSKE AGGRESSORENE OG
SAIGON-QUISLINGENE STÅR OVERFOR

"Et hovedproblem som vi står overfor er den voksende sosiale og økonomiske framgang som er et resultat av VCs anstrengelser. ("VC" = amerikansk betegnelse for FNL - red.) En amerikansk rapport gitt ut av AID (Agency for International Development) i 1965, som sammenlignet Saigons 'Nytt Livs Landsbyer' og FNLs landsbyer, forklarte problemet slik:

"Hovedforskjellen er at VC landsbyene er velorganiserte, rene, økonomisk selvforsynte, og har et aktivt forsvarssystem. For eksempel, en industri i en (FNL) landsby var på størrelse med en hvilken som helst annen industri som fantes i CHUONG THIEN provinsen (Mekong Deltaet). Nye vanningskanaler var under arbeid og ananasplanter ble dyrket.... Disse områder som her referes til står like utenfor Saigons egne interesseområder, og hvis ikke (USA og Saigon) aktiviteter kan vise en mer kvalitativ basis (sic) er det lite sannsynlig at en forandring vil inntruffe i folkets nåværende holdning. F.eks. i et område bare 5 km. fra provinshovedstaden nektet folk å ta imot medisinsk behandling fra helsepersonell til ARVN (Saigon-hæren - red.)...."

Utdraget på side 4 er fra Noam Chomsky: "American Power and the New Mandarins" utgitt av Pelican Books i 1969. (side 34)

VIET NAM'S KAMP I FILMER

Et intervju i den franske avisen Le Monde, 9.3.1972, med Luong Xuan Tam, filmskaper fra de frigjorte områder i Sør Vietnam:

Utstyrt med midlertidige filmkameraer, ofte et gammelt apparat som de selv har fikset opp, tar disse filmskaperne kun sikte på å berette beskjednen fra de kjempende frigjørings soldater og fra de frigjorte områder. De viser også livet som går sin gang - barna som studerer og leker, organisering av frigjorte landsbyer

* Hvilken betydning legger De i filmen i den kamp som dere fører i de frigjorte områder?

"Fra begynnelsen av har FNL lagt stor vekt på film. Snaut ett år etter dannelsen av FNL ble Giai Phong (= frigjøring) filmstudioer opprettet. Sammen med de væpnede styrkers studioer produserer de alle våre filmer. Vi viser dem i de frigjorte områder, ved fronten, til og med i de okkuperte soner, fra tid til annen for en snau håndfull tilskuere. I denne forbindelse foretrekker vi 8mm. filmer som er mer håndterlige. Våre filmer er en beskrivelse av det som skjer eller en kommentar til det. Vi tar også opp slagene, både større og mindre, for å registrere filmatisk de bemerkelsesverdige episoder fra vårt folks heroiske kamp.

"Våre filmer representerer en oppmuntring for våre kjempere. De vet at de blir tatt på film, og de ser seg selv senere på lerretet. Filmene brukes dessuten til å bringe erfaringer fra et sted til et annet: de kan lettere og bedre assimileres av massene. En bok kan leses av bare en person av gangen, og det tar tid. En film kan vises til et større antall personer på en gang.

"Ta filmen 'Partisaner fra Cu Chi' for eksempel. Den ble tatt på stedet hvor hendelsene selv fant sted, og partisanerne opptrådte selv i filmen. Den ble vist til den lokale befolkningen og de kjente seg selv igjen på skjermen, noe de satte stor pris på.

* Hvilke tekniske vanskeligheter har dere som filmskaper?

"Vi er konfrontert med mangfoldige vanskeligheter. Da Giai Phong Filmstudioene ble opprettet måtte vi grave opp, eller lete hos folk etter et vist antall apparater fra den første motstandskrig mot franskmennene. Flere filmskaper, betraktet som kommunister av Diem-regimet hadde gått i dekning. Enkelte av oss måtte nøye seg med gamle manuelle filmapparater, fjærdrevne apparater. De fleste av delene var i stand. De ble reparert, lappet sammen. Enkelte ganger ble det bare skjelettene igjen av disse gamle apparater, resten kom fra et annet. Allikevel har vi etterhvert fått en del kameraer og framvisningsapparater fra våre landsmenn som kjøpte dem i de sosialistiske land. Film og kjemikalier er også fra svært varierende opprinnelser.

"I de frigjorte områder må vi ofte lage alt vårt materiell selv. Vi hugger ned trær, kutter dem i planker for dermed å lage framkallings-skåler for filmene. Disse blir rullet sammen rundt trerammer, ca. 30 m.

om gangen, som dypes ned i forskjellige bad med hånd. Under tørkingen - vi har enkelte ganger en fuktighet på opp til 100% - må vi ustanselig lufte filmene for at de tørker, men også for å forhindre at myggene som kryr ikke henger seg fast på filmene. For positive filmer som trenger en ny ekstra belysning bruker vi parafinlamper. Folk fra byene bringer oss is for å holde temperaturen i badene konstant.

"Når vi filmer tar vi sikte på også å lave noe som er kunstnerisk. Det er ofte svært vanskelig. Våre soldater er meget godt kamuflerte og opererer gjerne om natten. Vi må ta risikoer uten å fullstendig unngå faren. Vår parole er "Beskyt oss selv fra bombene men ikke unngå dem." Hvis vi unngår dem får vi ikke filme. Mange av våre kolleger har ofret seg under arbeid. Flere eksponerte film vil aldri bli fremkalt: de ble begravet sammen med de som tok dem.

* Hvilken utdannelse har FNL's filmfolk?

"Filmskaperne betraktes som kjempere. De kjemper med sine kameraer. Noen av dem ble utdannet i de sosialistiske land, andre i de frigjorte områder. De Væpnede Frigjøringsstyrkenes Studioer velger ut de mest begavede som får en akselerert trening, noen ganger bare 2 uker, før de sendes tilbake til fronten med et kamera og film. De er samtidig teknikker, kameraman og regissør. De fremkaller filmene også, og viser dem. Ellers jobber vi i to- eller tre-mannsteam, under ledelsen av en erfaren filmskaper. Og når hans assistenter har fått opplæring, reiser de sin vei alene og trener opp nye kadrer." ./.. (Patrice de Beer)

HOVEDTREKK I OG BETYDNING AV DET VIETNAMESISKE FOLKS SEIRE I DEN PÅGÅENDE OFFENSIV

For å få et oversiktlig bilde av den pågående offensiv, og dermed begripe dens fulle betydning på det militære og politiske plan, bringer vi følgende punkter til deres oppmerksomhet:

- 1) Alle de tre grener av Folkets Væpnede Frigjøringsstyrker i Sør Vietnam (PLAF) - de regulære, regionale og geriljastyrker - samarbeider i denne offensiven som foregår over hele Sør Vietnams territorium, fra Quang Tri i nord til Ca Mau i sør, fra fjellområdene til slettene, fra landsbygda til byen. De væpnede frigjøringsstyrkene har fullt initiativ i denne offensiven: de organiserer slagene, velger hvor de skal finne sted, og alle mål blir omhyggelig studert og forberedt før angrepene. Saigon-marionettene, derimot, under ledelsen av amerikanske 'rådgivere', var fra begynnelsen av i en passiv forsvarsstilling både strategisk - de er fullstendig uvitende om 'motpartens' intensjoner og kan derfor ikke klare å stå imot dem; og taktisk - de parerer der de blir slått, flytter troppene sine som unnsetning fra et sted til et annet og befinner seg bestandig i den samme passive forsvarsstilling. I løpet av denne offensiven har frigjøringsstyrkene vunnet seire

av meget stor betydning:

- a) Frigjøringshæren (dvs. de regulære styrker) kjemper store slag ved de strategisk viktige frontavsnitt (N. Quang Tri, An Loc osv...) for å trekke til seg Saigons 'elitestyrker' med sikte på å tilintetgjøre dem. Saigons marionettestyrker gikk inn i den store felle for å la seg desimere. Men disse store slagene tar ikke kun sikte på å påføre Saigon alvorlige tap i tropper og krigsmateriell; deres hensikt er likedan å knuse fiendens solide og godt oppbygde forsvarsstillinger (langs Riksvei 9 i Quang Tri, og Riksvei 13 N. for Saigon), og omringe og beleire dem fleressteder (Kontum, An Loc ...)
- b) Mens de regulære frigjøringsstyrkene holder Saigon-marionettene regulære styrker opptatt ved disse 'hovedfrontavsnitt', har regionale styrker og geriljastyrker ustanselig angrepet fienden i de områder som er utsatt for USAs "pasifiseringsprogram", og oppløst mengdevis av marionettene tropper og deres administrasjon. Dette er også seire av stor betydning som de vestlige informasjonsmedia ikke har lagt merke til. Man snakker gjerne om at "geriljakrigen har viket plass til den konvensjonelle krigen". Dette er en total feilvurdering av situasjonen som skyldes uvitenhet. I denne offensiven holder geriljakrigen fortsatt sin strategiske rolle.

Som resultat av disse kontinuerlige angrep har de regionale styrker og geriljastyrkene avskåret så å si alle strategiske veier for Saigon-marionettene (Riksveier 1, 4, 13, 14.....), utsatt unnsetningskonvoiene deres for utallige bakhold, sprengt i lufta hundrevis av broer, utryddet og jevnet med jorda hundrevis av poster og hovedkvarter samt USA-marionettene lagre. Uten unnsetning fra Saigon befinner disse marionettene seg i en vanskelig situasjon, kontinuerlig omringet og utsatt for hardt press. Deres moral fikk et hardt slag og er høyst vaklende.

Denne situasjon gjør det mulig for den lokale befolkningen å kjempe for politisk oppstand, oppløse store deler av Saigon-marionettene administrasjon, tilintetgjøre hundrevis av strategiske landsbyer og konsentrasjonsleire. Folket i de sentrale kystområder og i Mekong Deltaet i særdeleshet har vunnet betydelige seire i denne geriljakrigen.

- c) I samspill med Frigjøringshærens regulære, regionale og geriljastyrker har spesial-elite styrker (spesielt trente elitesoldater som opererer i små team på 5-10 mann, og gjennomfører lynsabotasjeaksjoner)

angrepet flere av fiendens mest bevoktede strategiske lagre (Cam Ran, Bien Hoa, Pleiku, Da Nang osv....). En stor del våpen, krigsmateriell, ammunisjon til fienden ble ødelagt på denne måten. For eksempel angrepet på flybasen i Da Nang 13-16/4/72: 52 fly ble ødelagt, 300 amerikanske soldater deriblant 100 piloter ble drept og såret, og mange ammunisjonslagre ble sprengt i lufta.

2. Ustanselig angrepet, er Saigon-marionettene i ferd med å oppløse seg både når det gjelder moralen og når det gjelder organisasjonen. Antallet marionettesoldater som har overgitt seg, desertert eller blitt tatt til fange utgjør titusentall. Helt i begynnelsen av offensiven overga Saigons 56. Infanteriregiment (i Quang Tri) og 9. Panserbrigade (An Loc) med stab seg til frigjøringsstyrkene. Mange av dem har nå sluttet seg til frigjøringsstyrkene for å bekjempe de amerikanske agressorene, enkelte av dem fikk beholde sine tidligere grader fra marionettehæren. Moralene til Saigon-soldatene vakte så alvorlige bekymringer at Thieu måtte gi ordre "til å skyte på stedet alle soldater (i Saigonhæren) som blander seg med sivilbefolkningen med sikte på å unngå kamphandlingene". Med slik oppløst moral i rekkene har det vært en umulighet for dem å sette i verk en hvilken som helst motoffensiv, selv om den enn var av symbolsk karakter, for å fikse opp moralen til marionettene slik som de amerikanske 'rådgivere' ønsker.

3. Folket i Sør Vietnam har videre frigjort nye områder med store antall innbyggere og dermed redusert fiendens grep i betydelig grad. Quang Tri provinsen, med ca. 300.000 innbyggere, ble totalt frigjort. I Nam Bo (Mekong Deltaet) ble Saigons marionetteregimet "feiet vekk" fra betydelige områder. Hundretusener av våre landsmenn er blitt befrikket fra fiendens grep og har alt begynt å konsolidere sine nylig frigjorte områder. Revolusjonær administrasjon er opprettet i flere provinser. I mange distrikter har man organisert folket for å danne grunnlaget for og forsterke styrkene med sikte på å videreføre offensiven.

Denne analysen viser at Nixons "vietnamisering" er i ferd med, og vil, gå dukken. Det vietnamesiske folket marsjerer beslutsomt fremad for fullstendig å beseire Nixons "vietnamisering".

FIENDENS TAP: fra 30.mars til 1.mai 1972

Mannskap: ** Over 90.000 fiendtlige soldater satt ut av spill: tatt til fange, såret eller drept. (10.000 tatt til fange, inkludert hundrevis av merionette-offiserer og amerikanske 'rådgivere'

fra løytnanter til oberster. 2 infanteridivisjoner og 7 marine og infanteribrigader og -regimenter, 8 panserregimenter og 18 artilleribataljoner ble såret eller drept.)

** 11 brigader, regimenter og multibataljons enheter fra infanteri-, fallskjerm- og marinedivisjoner ble alvorlig desimert, i tillegg til det 7. Panserregiment.

Krigsmateriell: ** 750 tanks og panservogner tatt eller ødelagt

** 2300 militære kjøretøyer tatt eller ødelagt.

** 460 kanoner (105 mm. og 175 mm.) og titusener gevær av forskjellige sorter tatt eller ødelagt.

** 530 fly skutt ned og ødelagt på bakken.

** 69 krigsskip senket.

** Titusener tonn ammunisjon, våpen, krigsmateriell og andre forsyninger sprengt i lufta eller erobret.

Baser: ** 40 hovedbaser og lagre ødelagt.

** 19 andre militære anlegg over hele landet ødelagt.

Mange provins- og distrikthovedsteder og byer og tusenvis av landsbyer er blitt frigjort og folket har vunnet tilbake kontrollen.

KUNNGJØRING FRA FOLKETS PROVISORISKE REVOLUSJONÆRE KOMITE

I PROVINSHOVEDSTADEN QUANG TRI

Den nylig opprettede Folkets Provisoriske Revolusjonære Komite i provinshovedstaden Quang Tri kunngjorde følgende direktiver den 4. mai 72:

- 1) Å avskaffe den administrasjonen og alle organisasjoner som USA-Thieu klikken har stablet på beina.
- 2) Alle offiserer fra Saigon-hæren og politiet, alle funksjonærer av den tidligere administrasjonen, alle personer som tilhører USA-Thieu klikkens etterretningstjeneste og spionasjeorganisasjoner, samt alle reaksjonære partier må melde seg til den Revolusjonære Administrasjonen, og ta med seg sine våpen, dokumenter og radio-utstyr. De som fortsatt gjemmer seg med hensikt å arbeide for fienden vil bli strengt straffet.
- 3) Alle har plikt til å holde nøye orden og sikkerhet. All krenkelse av folkets liv og eiendom, inkludert eiendom til de som er bortreist; all forsøk på å spre falske rykter er strengt forbudt. Ingen har rett til å tilegne seg de våpen, kjøretøy, maskiner og annet utstyr som tilhører Folkets Væpnede Frigjøringsstyrker (PLAF) eller som fienden har etterlatt etter seg.
- 4) Alle har plikt til å hemmeligholde militære hemmeligheter og assistere PLAF og den Revolusjonære Administrasjon.

Alle som respekterer de ovennevnte regler er velkomne, og all overtredelse vil straffes strengt.

USAs FORBRYTELSE UNDER NIXONS OPPTRAPPING
MOT NORD VIETNAM

*** SIVILBEFOLKNINGEN, DIKER, DAMMER - ALT ER "MILITÆRE MÅL"
FOR DE AMERIKANSKE PIRATENE

I den senere tid har Nixon gitt ordre til det amerikanske luftvåpen om en vesentlig økning av bombetoktene mot den Demokratiske Republikken Viet Nam. De amerikanske luftpiratene har begått nye og barbariske forbrytelser. Flere tettbefolkede områder i alle provinsene av D.R.V.N., og flere byer inkludert Hanoi og Haiphong, er blitt angrepet og bombet villt og sivilbefolkningen er blitt påført store tap, de fleste eldre, barn og kvinner.

I Haiphong, på bare den ene dagen, 16. april, 1972, slapp over 200 amerikanske fly, inkludert store B-52 bombefly, mengdevis av bomber og raketter over 3 områder innenfor byen og 5 distrikter utenfor den. Omlag 150 mennesker ble drept og såret, derav var 100 barn og kvinner.

I Hanoi samme dag ble det sluppet 82 bomber av forskjellige art (derav 14 anti-personbomber med plast/stål kuler) over flere gater og park i sentrum. De drepte og såret 40 mennesker, halvparten av dem var barn. Flere hus ble også ødelagt.

*** DE AMERIKANSKE BOMBINGER SPARER HVERKEN
SYKEHUS, DIKER ELLER LANDSBYER
(Le Monde, 20.5.72)

"... En av de personer jeg snakket med gjorde meg oppmerksom på bombingene av dikene. Mens vannets nivå fremdeles er lavt blir skadene umiddelbart reparert. Men rystelsen av dikene forårsaker sprekker som ikke synes enda, men de vil vise seg når elven stiger og vanntrykket blir større. Dikene vil da risikere å bryte sammen, og de amerikanske myndighetene vil kunne si at de ikke har begått den forbrytelsen av å bombe dikene i høytvannsperioden. Vi regner da med at flere bombetokter vil igjen ramme de samme mål før regntiden har nådd sin største intensitet...."

*** DIKENE LANGS DEN RØDE ELVEN: MILITÆRE MÅL FOR USA

Noam Chomsky, amerikansk Professor i Språklære og Moderne Matematikk ved Massachusetts Institute of Technology, Boston, U.S.A., har besøkt Viet Nam og har skrevet følgende om USA's angrep på dikene langs den Røde Elven i D.R.V.N.:

"... Dikene i deltaet til den Røde Elv - Nord Vietnams risreservoar - er blitt angrepet med stadig økende hyppighet i den siste tiden. Den amerikanske bombingene har som klart mål ikke bare å demoralisere og plage befolkningen i landets mest tettbefolkede område, men også å ødelegge risavlingene i de svære markene som ligger åpent til angrep.... Rismarkene i delta-området forsyner 17 millioner nordvietnamesere med mestparten av den risen de trenger, og nettopp i dette området har det skjedd nesten daglige angrep på dikene langs de små tilløp til den Røde Elv... Hensikten med bombingene i deltaet er tydelig: å hindre jordbruksproduksjonen. Det er ingen militære mål å se i dikene."

- fra "American Power and the New Mandarins" av N. Chomsky side 33 i Pelican-utgaven, 1969.

** "HVORFOR SENDER NIXON B-52 BOMBFLY
* TIL Å DREPE VÅRE BARN MENS DE SOVER?"

"... Husene i Phuc Moc, som i de fleste landsbyer i deltaet til den Røde Elv, er laget av leire og har stråtak. Inntil den 16. april, 1972 hadde Phuc Moc en befolkning på 611. Kl. 2:30 om morgenen søndag den 16. april ble Phuc Moc bombet av amerikanske B-52 fly. Angrepet drepte 63 mennesker og såret 61. 78 av landsbyens 161 hus ble ødelagt.

En måned etter angrepet var brottet og bombekraterne fortsatt der, og nye hus var enten allerede bygget eller under bygging midt i ruinene. Da vi kom til landsbyen var det en vesle gammel dame som satt på en haug med brottstein og stønnet mens hun svalet frem og tilbake. Da hun så meg, en fremmed, kom hun mot oss. Tolken, litt sjenert, tok henne vennlig i armen og førte henne bort til en annen haug hvor hun ble stående. Han kom tilbake og forklarte: "Siden hun mistet familien sin er hun blitt gal." En annen kvinne, som nektet å bli holdt tilbake fra meg, var Fru Pham Thi Viet, 38 år gammel; men hun så mye eldre ut. Hun fortalte meg at hun hadde vært borte natten da landsbyen ble bombet og da hun kom tilbake fant hun fire av sine seks barn, sin far, onkel, svigerinne, niese og nevø drept.

"Hvorfor sender Nixon B-52 bombefly til å drepe våre barn mens de sover?" spurte hun

- Døden ved Phuc Loc (Haiphong)
Anthony Lewis (International Herald Trib.)

* * * * *
* * * * *

Opinionen i Saigon og fra verdenspressen:

HVA FLYKTER FOLKET FRA ?

- ** "... Byen HOAI AN er rasert av regjeringens (dvs. Saigons) luftvåpen..... Torsdag den 20. april 1972 tok regjeringens bombefly til og jevnet denne byen i Binh Dinh provinsen med jorda". (Saigonavis Dien Tin, 22.4.1972)
- ** "General Hoang Xuan Lam (tidligere kommanderende for Saigons 1. militærregion, i Quang Tri-Thua Thien) har erklært at han vil tili n tetgjøre hvilken som helst by som kommer under fiendens kontroll." (Associated Press, 1.5.72)
- ** "Etter at regjeringsstyrkene (dvs. Saigon) trakk seg ut av DONG HA basen, N. Quang Tri, skjøt skipene fra den 7. Flåten 10.000 granater mot byen." (Associated Press 28.4.1972)
- ** "Etter at byen Quang Tri ble tatt (av frigjøringsstyrkene) jevnet det amerikanske luftvåpenet og den amerikanske marinen deler av provinshovedstaden med jorda med voldsomme bombetokter." (Le Figaro 3.5.1972)

Det franske nyhetsbyrå AFP slo fast 3.5.72: "... Det er nettopp på grunn av bombingnen og ikke ut fra "frykt for kommunisme" at folket forlater sine hjemsteder. Dette gjelder særlig for områder langs kysten sør for Quang Tri - de frykter angrepene fra den 7. Flåtens krigsskip." (Le Monde 3.5.1972)

SAIGONAVISER BESLAGLAGTE

I løpet av de 20 første dagene i mai, har Thieu-administrasjonen beslaglagt 101 av Saigons aviser på må få. De fleste av dem refererte USA-Thieus sviende nederlag på forskjellige frontavsnitt. Dette "undergraver hærens moral og skader den nasjonale sikkerhet", sa Thieu.

HVEM BURDE EGENTLIG STILLES FOR RETTEN OG TILTALES ?

Nguyen van Thieu skal stille General Vu Van Giai og 48 andre offiserer, fra majorer til oberster, fra Saigon-hæren for en militær domstol tiltalt for "desertering foran fienden."

Dette er virkelig latterlig! Den som ga ordre om å plukke ut tropper både her og der for å bygge opp og forsterke Saigons 3. Infanteridivisjon var selveste Thieu. Den som sendte den 3. Divisjon til Quang Tri var igjen Thieu. De som fikk istand planene for forsvaret av Quang Tri, forsyning av krigsmateriell og unnsetning for denne provinsen var ingen andre enn Thieu, Abrams, øverstkommanderende for de amerikanske styrker i Viet Nam, og Cao Van Vien, stabsjef for marionettene.

Det er på grunn av dens strategisk viktige stilling at USA dirigerte 100 av sine 'rådgivere' til Quang Tri fronten og ga marionettene maksimal støtte fra sitt luftvåpen og sjøartilleri. Abrams og Thieu hadde tid nok til å styrke Quang Tris forsvarslinje etter sitt nederlag langs Riksvei nr. 9. Men hovedstaden Quang Tri ble tatt allikevel.

Hvem skulle da stilles for retten for "desertering foran fienden"? Tiden er ennå ikke inne for disse tre herrrene å flykte til Washington, men de 100 amerikanske 'rådgivere' som flyktet fra slagmarken med helikoptre ga dem et godt forbilde.

Hvorfor skulle de egentlig bli stående tilbake for å bli drept? Hvis Saigon-soldatenes moral skal styrkes bør også General Abrams og de 100 amerikanske 'rådgivere' under hans kommando, marionettens Stabsjef Cao Van Vien og Øverstkommanderende Nguyen van Thieu alle sammen stilles for retten, ved siden av Vu Van Giai og hans medarbeidere.

PROTESTER MOT USA'S UTVIDEDE KRIGFØRING FRA ISLAND

* Under spørretimen i Altinget, det islandske parlament, den 10.5.72 ble Islands Utenriksminister, Einar Augustsson, spurt om det hadde vært noen reaksjoner fra den islandske regjering til den siste amerikanske opptrapping av krigen mot Viet Nam. Utenriksministeren svarte at han hadde innkalt USAs Ambassadør i Reykjavik for å protestere mot fortsettelsen og utvidelsen av USA's krig mot Viet Nam, og gjorde dette standpunktet klart for Utenriksministeren Rogers mens han var i Island i begynnelsen av mai i år.

* Et stort åpent møte ble holdt i Reykjavik den 16.5.72 hvor den amerikanske regjeringen ble fordømt for å ha opptrappet aggresjonskrigen i Viet Nam. Møtet fordømte blokaden av D.R.V.N.s havner og den systematiske bombingene av diker og dammer som alvorlig har hindret all transport i landet i et forsøk på å utmatte folket.

I DELFT, ONSDAG KVELD

Delft er en liten by ikke så langt fra Nederlands hovedstad, Haag. Den har omlag 100.000 innbyggere. Hver onsdag fra middag til midnatt samles det en del folk i en leilighet i Delft. De monterer dynamoer, laver akkumulatorer og lamper. Det er flere som er rutinerte, flinke og raske, for de er teknikere, spesialister, arbeidere. Men de fleste er langsomme, litt klossete: de er studenter, husmødre, kontorarbeidere, forskere Spesialister eller amatører, alle sammen er frivillige - for Viet Nam, for Laos, for Kambodsja. Deres mål i første omgang er å lave 500 lamper for feltoperasjonsstuer i Indkina.

En sykkel...

Det hele begynte med en filmframvisning om Viet Nam. Filmen fortalte om helsevesenet i de frigjorte områder i Sør Vietnam. De så at operasjonslampen var en vanlig sykkellampe, hvis strøm kom fra en vanlig sykkel-dynamo. En helsearbeider satt i et hjørne og syklet "på stedet".

De var meget berørt og de beundret oppfinnsomheten. Men dette bilde fikk en del hollandske spesialister til å tenke: dette sykkellyset er altfor svakt og dets intensitet er høyst varierende, og han stakkaren som sykler han får jo ikke hvile et eneste øyeblikk i det hele tatt mens operasjonen foregår ... Hva kan gjøres for å forbedre dette ?

Med dette spørsmål som utgangspunkt ble en ide satt ut i livet, en bevegelse opprettet for å samle inn penger og oppfordre frivillige til dugnadsarbeid; Idag, i Delft, hver onsdag ettermiddag og kveld....

Den nye modellen som de produserer nå består av 3 deler: først selve lampen som har 2 pærer pluss et konkavt speil bak. Det hele er festet til en elastisk bånd som kirurgen har på hodet sitt. Sykkelen ble erstattet med en håndsveivbar dynamo. Mellom disse to delene finnes det en akkumulator. Takket være denne, som akkumulerer strømmen, kan operatøren hvile hver gang det er nødvendig eller ønskelig. Dynamoen har også i tillegg et system som kan regulere og holde lysintensiteten på et konstant ønsket nivå. Speilet reflekterer og øker lyset vesentlig i forhold til sykkellampen. Et slikt lampesett koster 80 hollandske gylden. 500 sett koster 40.000 gylden (ca. 91.000 N.kr.) Dette er materielle omkostninger ved siden av det som må til av forskning, eksperimentering og arbeid.

Idag finnes det mange slike lamper i en rekke operasjonsstuer på de forskjellige frontavsnitt i Indokina.

Stadig flere nye oppfinnelser...

Lampen fra Delft var kun ett eksempel. Idag har den hollandske Komiteen for Teknikkere for Viet Nam, Laos og Kambodsja satt igang en bevegelse som oppfordrer folk til å "tenke, forske, finne opp maskiner og utstyr som er enkle, praktiske, tar liten plass... for å støtte de indokinesiske folk; både i deres kamp mot USA og i deres produksjon." I Lieden har man allerede begynt å produsere instrumenter for å måle blodtrykket, som er enklere, solidere og billigere enn de som vanligvis finnes på markedet.

I Grøningen har man lavet 50 vanndestillatorer som opererer kjemisk dvs. at man på denne måten slipper å koke vannet og dermed risikere å bli oppdaget av amerikanske spionfly. Destillatorene har en kapasitet på 2 liter rent vann, drikkevann eller vann til medisinsk bruk.

Flere emner er på forskningsstadiet eller i ferd med å bli masseprodusert, for eksempel transportable røntgenapparater, potetproduksjonsmetoder tilpasset et tropisk land, små generatorer for landbrukskooperativer....

Vitenskapelige og tekniske kretser i Vest-Europa og Nord Amerika følger den hollandske bevegelsen med stor interesse. De har nemlig til hensikt å lære av den.

- fra DOAN KET ("Solidaritet"), organ for vietnamesere bosatt i Frankrike. April 1972

Information Bureau of the
Provisional Revolutionary Government
of the Republic of South Vietnam.

P.B. 8317 Hammersborg, Oslo 1.
Tel. 11 18 62 PGiro 20 91 36

May 30th, 1972
PR 25/72

PRESS RELEASE

STATEMENT BY THE D.R.V.N. MINISTRY FOR WATER

CONSERVANCY

(Unofficial translation)

A spokesman of the D.R.V.N. Water Conservancy Ministry issued a statement on May 26th, 1972 condemning the US imperialists for having sent aircraft on 42 occasions to drop 580 demolition bombs of various sizes on the embankments of the Red River, the Thai Binh, Day, Ma, Lam and La Rivers in the Hanoi area, Thai Binh, Hai Hung, Nam Ha, Ninh Binh, Thanh Hoa, Nghe An and Ha Tinh provinces.

Along with these bombings US warships offshore have night and day shelled many sea dykes, and US planes and ships have ferociously attacked a number of irrigation works of the D.R.V.N., the statement added.

The following are some of the concrete cases the statement cited:-

* In NGHE AN: from April 10th to April 20th, 1972, numerous flights of U.S. aircraft dropped 126 demolition and anti-personnel bombs on a dyke section of the Lam River in Hung Nguyen district, seriously damaging it and killing or wounding many workers.

* In THANH HOA; in the course of many attacks per day on April 19th 20th, 24th, 26th, 27th, and May 13th, 17th and 18th, US aircraft attacked the irrigation works, dropping a total of 158 large-sized bombs on the embankments of the Ma and Len Rivers in Hoang Hoa, Dong Son, Thieu Hoa, Vinh Loc and Ha Trung districts.

* In NAM HA, on May 6th, 7th, 12th and 17th, dozens of US bombs were dropped on the embankments of the Dao and Day Rivers, tributaries of the Red River, causing heavy damage to many portions of dykes and irrigation works. In the same period US warships lying offshore lobbed 550 shells on sea dykes in Hai Hau district, damaging many sluices and dyke sections.

* The dyke on the bank of the Red River in Gia Lam district on the outskirts of HANOI was heavily damaged by bombs on May 10th, 1972.

"... These frenzied acts of the Nixon administration, which are obviously aimed at massive destruction of lives and wealth of the population of the densely-populated areas of North Vietnam, are extremely savage acts strictly banned by international law...

The Ministry for Water Conservancy of the D.R.V.M. sternly denounces before the public both at home and abroad these barbarous crimes of the Nixon administration and demands that the USA immediately stop the bombardment of dykes and irrigation works in the D.R.V.N. and all other acts of war against the Vietnamese people...."

The statement called on peace- and justice-loving people in the world, including progressive people in the United States to strongly condemn these criminal acts of the Nixon administration and take firm and timely measures to check the atrocities of the US imperialists./.

* * * * *

~~347042~~

AVS:

RSVN PRRs Informasjonsbyrå,
PB 8317 Hammersborg, Oslo 1,
Norge.



KONGSVINGER
8-672



MASSEKORSBAND

NYSSAKER

KONGSVINGER
8-672

4200 brevete

KONGSVINGER
8-672

ÅPEN SE
Kan åpnes a
Etiketten kan
igjen.
ENVOI NO
Peut être ouv
le service pos
Soulever l'eti

kefor kontroll
og settes på
r contrôle par
et la replacer